

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

XIX. Jonas,

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

de caelo non semel testatus est, cum diceret: *Hic est Filius meus dilectus in quo mihi complacuit*; ipse se à Deo Patre suo dilectum esse Jesus saepe declaravit. הוּיָרָא praeterea, hoc est, עַמְלִימַיָּאִים , seu Concionator cognominatus est Salomon; quod quam Christo Jesu, conveniat cognosci potest ex Parallelismi tricesimo quinto capite. Salomon aedificavit Templum Deo; Jesus Ecclesiam. Davidis filius uterque, uterque rex. Regina illa Saba, quae Salomonis fama excita venit ad eum, ejusque sapientiam & opes mirata est, Ecclesiam refert, quae Ethnicis fere conflata, Jesu doctrina, virtutibus, & gratia capta ei sese applicuit.

XIX. In Jona sui propositam esse figuram palam Jesus declaravit. *Sicut enim*, inquit, fuit *Jonas in ventre ceti tribus diebus & tribus noctibus*; sic erit *Filius hominis in corde terra tribus diebus & tribus noctibus*. Habes hic itaque eximium Jesu ad vitam redeuntis simulacrum. Jonas saeviente tempestate, & nautis de vita sollicitis, dormit securus; quod & Christo contigit. Jonas pro nautarum salute mittitur in mare, silent fluctus, & tempestas sedatur: in Jesu *complacuit omnem plenitudinem habitare*, & per eum *reconciliare omnia in ipsum*; pacificans per sanguinem crucis ejus, *sive qua in terris, sive qua in caelis sunt*. Nautae Jonam in mare missuri Deum orant ne sibi crimini derur viri innocentis interitus: *Quasumus, Domine, ne pereamus in anima viri istius, & ne des super nos sanguinem innocentem*. Pilatus Jesum letho daturus, accipit aqua, lavit manus coram populo, dicens, *Innocens ego sum à sanguine Justis hujus: vos videritis*. Sic de se ad Deum Jonas in ventre ceti: *Abjectus sum à conspectu oculorum tuorum*: sic de se ad Deum Jesus in cruce: *Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?* Jonas maris periculo functus Ninivitas ad obsequium Dei compellit: gentes post vitam à Jesu receptam, ad Dei cultum vocantur. Jonas concionator, perinde ut Jesus. Ad poenitentiam Ninivitas hortatur Jonas: *Poenitentiam agite*, inquit Jesus, *propinquavit enim regnum caelorum*.

XX. Apparet itidem in Eliacimo Helciae filio Jesu Christi imago: nam quae de Eliacimo dixit Isaias, huic datum iri clavem David, idem Christo accommodat Angelus Ecclesiae Philadelpheae, apud Johannem in Apocalypsi: *Hac dicit Sanctus & Vexus, qui habet clavem David; qui aperit, & nemo claudit; claudit, & nemo aperit*; quae ex Isaias עֵשֶׂה לְעִיר sumta sunt. Scribit praeterea Isaias Sobnam regiae Ezechiae praefectum, cum officio suo nequiter abuteretur, magistratu abdicatum fuisse, suffecto Eliacimo, viro frugi & pio: haec figura est veteris Legis, priscique Pontificatus Aaronici, quo impie abusi sunt nefarii Sacerdotes, eoque abrogato, nova lex, & sacerdotium secundum ordinem Melchisedec, priore melius, per Christum introducitur. Sic Isaias ad Sobnam: *Ecce Dominus asportari te faciet, sicut asportatur gallus galinacens, & quasi amicum sic sublevabit te*. Coronans coronabit te tribulatione; quasi mittet te in terram latam & spatiosam: ibi morieris, & ibi erit currus gloriae tuae ignominia domus Domini tui. Scilicet hoc est quod pleno ore decantarunt Prophetæ, sedibus suis depulsum iri Israeliticam gentem, & in varias orbis partes dissipatum. Nos eorum representamus testimonia in Parallelismo, ubi agimus de abrogatione Mosaicae Legis, de novae legis sanctione, & de dispersione Judaeorum. Unum hic dabimus pro multis, depromptum ex Daniele: *Et Civitatem, & sanctuarium dissipabit populus cum duce venenturo: & finis ejus vastitas, & post finem belli statuta desolatio . . . . & in dimidio hebdomadis deficiet hostia & sacrificium*. Subjicit Isaias: *Et expellam te de statione tua, & de ministerio tuo deponam te: & erit in die illa, vocabo servum meum Eliacim filium Helciae, & induam illum tunica tua, & cingulo tuo confortabo eum, & potestatem tuam dabo in manu ejus: & erit quasi pater habitantibus Jerusalem, & domus Juda*. Similibus minis Israeliticis proceres incessebat Ezechiel, cum diceret: *Hac dicit Dominus Deus, Ecce ego ipse super pastores, requiram gregem meum de manu eorum, & cessare faciam eos, ut ultra non pascant amplius pastores semetipsos, & liberabo gregem meum de ore eorum, & non erit ultra eis in escam*. At de Christo Jesu sic Paulus in Epistola ad Ebraeos: *Nunc autem melius sortitus est ministerium, quanto & melioris Testamenti mediator est, quod in melioribus reprobationibus sancitum est. Nam si illud prius culpa vacasset, non utique secundi locus inquireretur*. Servum suum Deus Eliacimum appellat, quemadmodum & Christum aliis apud Isaiam locis: *Ecce servus meus, suscipiam eum*. Deinde: *Vos testes mei, dicit Dominus, & servus meus quem elegi*. Sic Jesus ipse de se: *Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare*. Rursum: *Ego autem in medio vestrum sum, sicut qui ministrat*. Non Dei solum servus, sed & hominum. Praedicat deinde Isaias futurum Eliacimum Hierosolymitarum & Judae domus patrem: paternos suos affectus erga Hierosolymitas his verbis testabatur Iesus Dominus: *Jerusalem, Jerusalem, quae occidis Prophetas, & lapidas eos qui ad te missi sunt, quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas, & noluiti? Filios etiam Discipulos suos appellat: Filioli,*